

til Genstand for en kort Udvalgsbehandling, mener jeg, at man ogsaa bør forvare dette Ting imod, at det gennem den Udvalgsbehandling, der kan finde Sted i den meget korte Tidsfrist, som er levnet dette Ting, skulde kunne paatage sig noget som helst Ansvar for den tekniske Side af Sagen. Nej, det Spørgsmaal, som uvilkaarligt har frembudt sig for mig ved Gennemgangen af denne Sag, er Spørgsmaalet om, hvorvidt de i Lovforslaget indeholdte Summer tør regnes at staa Maal med de Udgifter, som de paagældende Anlæg virkelig vil medføre. Jeg fæster mig i saa Henseende blandt andet ved, at det i den Lovforslaget ledsagende Tekst oplyses, at der i 1903 blev foretaget et Overslag af en norsk Ingeniør over Anlæg af en Vej fra Skopen til Sand med Sidegren til Trødum, og dette Overslag lød paa 34,300 Kr. Først i Januar 1912 foretages et nyt grundigere Overslag, der viser et Facit af 50,000 Kr., og saa anføres i Motiverne, at Aarsagen dertil fornemmelig er en betydelig Stigning i Arbejdspriserne i det mellemliggende Tidsrum. Nu ved jeg meget vel, at der er indhentet en Erklæring fra Vandbygningsdirektøren, som foreligger i Skrivelse af 11. Januar, og at det i denne Skrivelse udtales, at vel maa det antages, at disse Overslagssummer vil være i nogen Maade at forhøje, i alt med ca. 60,000 Kr., men denne Forhøjelse dækkes dog af den Omstændighed, at Overslagssummerne er afrundede opefter med et Forhøjelsesbeløb af 10 pCt., og at der ogsaa ved Administrationsudgifter og saa videre er regnet saa rundeligt, at det ikke menes, at Overslagssummerne vil blive i hvert Fald væsentlig overskredet. Det er mig ogsaa bekendt, at der fra Firmaet Saabye & O. Lerche, som fremkom med Overslag i 1905 om et Kajanlæg ved Trångisvaag, foreligger Meddelelse om, at man mod en meget ringe Forhøjelse er villig til at vedstaa dette Overslag. Men jeg fæster mig dog ved, at i den Betænkning, som er afgivet af det i den ekstraordinære Lagtingssamling nedsatte Udvalg, udtales det, at Lagtinget subsidiært indgaar til Regeringen med Andragende om, at de vedtagne Anlæg maa blive fremmet, mod at de interesserede Sogne udreder $\frac{1}{5}$ af de eventuelle Licitationssummer, medens Staten udreder Resten af Anlægssummerne, dog saaledes, at Entreprisetilbudene forelægges de interesserede Sogne, for saa vidt Licitationssummerne i nævneværdig Grad overskrider Overslagssummerne. Der er dog ogsaa holdt for Øje den Eventualitet, at Licitations-

summerne kan komme til at overskride Overslagssummerne, og dertil kommer yderligere, at der i Betænkningen ogsaa peges paa de Overskridelser, der kan flyde af Uheld og, som det i Betænkningen hedder, „Naturforholdsvanskeligheder“. Der er under Behandlingen i det andet høje Ting af Medlemmer af det radikale Parti peget paa Ønskeligheden af at tilvejebringe en Fiksering af de Udgifter, som denne Lov vil kunne paaføre Statskassen. Jeg deler væsentlig den principielle Betragtning, som har ledet de paagældende ærede Medlemmer af Folketinget til at henpege paa Ønskeligheden heraf. Den Vej, som man fra den Side foreslog at gaa: væsentlig at gøre Thorshavn Havn til en kommunal Institution med bestemt afgrænset Tilskud fra Statskassens Side, at lade Thorshavn Kommune selv vedligeholde Havnen i Fremtiden, vandt ikke Tilslutning. Vejen turde da være ufarbar, men det forekommer mig, at Tanken om en Fiksering af Statskassens Udgift er ret nærliggende og forsvarlig. Det vilde forekomme mig naturligt at tage den Tanke op til Overvejelse, om der ikke kunde være Anledning til at acceptere de her foreliggende Forslag, for saa vidt angaar disse Forslags økonomiske Rækkevidde, altsaa vedtage, at der fra Statskassens Side ydes 1,328,000 Kr. til de her omhandlede Anlæg, men saa overlade det til det færøske Lagting selv, naturligvis efter Samraad med Ministeriet, at beramme Omfanget af og Rækkefølgen, hvori Anlægene vil være at bringe til Udførelse, indenfor det saaledes dertil bevilgede Beløb. Naar man gennemgaar Lovforslaget, saaledes som det her er formuleret, forekommer det mig, at saa er der i selve Lovforslagets Affattelse al ønskelig Støtte for denne Tanke. Det vil ses, at § 1 omhandler Havneanlægget ved Thorshavn, og at § 2 i Virkeligheden omhandler 5—6 Anlæg. Jeg siger 5—6, thi der staar under Litra d. i § 2, at der er projekteret en Havn eller Dækmole ved Midvaag, men vi ser af Motiverne, at der er Tale om eventuelt at forkorte denne Mole med 16 m for derved at spare 25,000 Kr., som da skulde anvendes til at anlægge en Pier i Sandevaag. Som næste Anlæg kommer der i § 4 en Vej fra Skopen til Sand; men saa gaar jeg til § 3, og der staar saaledes: „For saa vidt ikke alle de i §§ 1—2 nævnte Anlæg maatte komme til Udførelse, eller de anslaaede Udgifter ikke maatte medgaa, vil der indenfor det derved for Staten bespærede Beløb kunne ydes Statstilskud til Anlæg